

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 273/06-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. septembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 11/98 a takto

rozhodol:

Sťažnosť V. S. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. februára 2006 doručená sťažnosť V. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta, že postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 11/98 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a právo na prejednanie jeho

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Sťažovateľ okrem vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a porušenia práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru požaduje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 500 000 Sk a uložil porušovateľovi jeho práv, aby mu uhradil trovy konania. Súčasťou sťažnosti bola žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľ tvrdí, že okresný súd vo veci nekoná, pričom dlhodobý stav právnej neistoty spôsobuje u neho psychickú záťaž, v dôsledku ktorej sa zhoršuje jeho zdravotný stav.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne

neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd zistil, že v tejto veci už rozhodol nálezom sp. zn. III. ÚS 8/05 z 13. apríla 2005, v ktorom vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 11/98 neporušil základné právo sťažovateľa, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd v náleze okrem iného vyslovil, že „... okresný súd konal priebežne a v jeho postupe sa nevyskytli spomenutiahodné obdobia nečinnosti ani zjavne neúčelné úkony. Prípadnú menšiu neefektívnosť postupu okresného súdu, ktorú signalizuje celková dĺžka konania, v plnej miere vyvažuje podiel sťažovateľa na predĺžení konania“.

Z tohto dôvodu ústavný súd posudzoval iba úkony a postup okresného súdu od vydania nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 8/05.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh a vyjadrenia okresného súdu sp. zn. Spr 362/06 zo 14. augusta 2006 ústavný súd zistil, že okresný súd vyhlásil 5. mája 2005 rozsudok, ktorým návrh sťažovateľa zamietol. Sťažovateľ podal 18. júla 2005 proti rozhodnutiu okresného súdu odvolanie. Dňa 17. augusta 2005 okresný súd vyzval sťažovateľa na doplnenie odvolania, ktoré bolo doručené okresnému súdu 30. septembra 2005. Dňa 17. októbra 2005 okresný súd zaslal odvolanie na vyjadrenie odporcovi a spis predložil Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) 22. decembra 2005 za účelom rozhodnutia o odvolaní. Krajský súd rozhodnutím z 27. júna 2006 sp. zn. 9 Co 334/05 potvrdil napadnuté rozhodnutie okresného súdu, ktoré nadobudlo právoplatnosť 9. augusta 2006.

Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že môže sťažnosť odmietnuť pre zjavnú neopodstatnenosť vtedy, ak je zrejmé, že medzi namietaným postupom všeobecného súdu, v tomto prípade okresného súdu, a označeným základným právom (na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov) nie je žiadna súvislosť, ktorá by reálne vytvárala základ na záver

o možnom porušení uvedených základných práv. Takúto súvislosť nemôže podľa názoru ústavného súdu v posudzovanej veci vytvárať procesná situácia, v ktorej ešte pred doručením nálezu ústavného súdu vo veci sp. zn. III. ÚS 8/05 (t. j. pred 13. májom 2005) okresný súd rozhodol v namietanej veci rozsudkom z 5. mája 2005. Vyhlásením rozsudku vo veci samej a jeho doručením (a úkonmi, ktoré musel okresný súd vykonať v spojitosti s podaním odvolania podľa § 209 a § 210 Občianskeho súdneho poriadku) okresný súd vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie právnej neistoty sťažovateľa. Ďalšie úkony alebo postupy už okresný súd nemohol vykonávať, a preto bolo treba vec posudzovať so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej ústavná úloha okresného súdu pri odstraňovaní právnej neistoty skončila rozhodnutím vo veci samej za predpokladu, že toto rozhodnutie bude napokon konečným rozhodnutím vo veci samej aj napriek podanému odvolaniu a vykonaniu riadneho opravného konania.

Rozsudok okresného súdu z 5. mája 2005 bol na základe odvolania sťažovateľa rozhodnutím krajského súdu z 27. júna 2006 sp. zn. 9 Co 334/05 potvrdený a napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 9. augusta 2006.

Takýto postup okresného súdu nesvedčí o tom, že by vznikla situácia, ktorá by signalizovala zbytočné prierahy spôsobené nečinnosťou alebo nesústredeným postupom okresného súdu v danom spore, a tým aj možnosť porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Navyše ústavný súd poznamenáva, že v čase podania sťažnosti ústavnému súdu 1. februára 2006 sa už vec nenachádzala na okresnom súde ale na krajskom súde, ktorého konanie nebolo ani predmetom tejto sťažnosti.

Na základe týchto skutkových okolností, nálezu sp. zn. III. ÚS 8/05 z 13. apríla 2005 a obsahu sťažnosti ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená, a preto ju odmietol už po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z tohto dôvodu už nebolo možné rozhodovať o ďalších nárokoch na ochranu označených základných práv sťažovateľa.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. septembra 2006